

ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΑΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ

Ο Φλάβιος Βαλέριος Αυρήλιος Κωνσταντίνος, όπως ήταν το πραγματικό του όνομα, γεννήθηκε στις 27 Φεβρουαρίου του 272 μ.Χ. στη Ναϊσσό της Άνω Μοισίας. Ήταν γιος του Ρωμαίου αξιωματικού Κωνσταντίου Χλωρού και της Ελληνίδας μικρασιάτισσας Ελένης που καταγόταν από το Δρέπανο της Μικράς Ασίας.

Έμαθε τα πρώτα γράμματα κοντά στον πατέρα του και κατατάχθηκε στο ρωμαϊκό στρατό σε πολύ μικρή ηλικία, παρακολουθώντας παράλληλα και του στρατιωτικούς αγώνες του πατέρα του. Όταν ο πατέρας του έγινε Καίσαρας της Γαλατίας κρατήθηκε όμηρος από τον αυτοκράτορα Διοκλητιανό και συνέχισε τη μόρφωσή του δίπλα σε λόγιους ανθρώπους. Στα νεανικά του χρόνια ξεχώρισε για την ομορφιά του, την στρατιωτική του εκπαίδευση, τις διοικητικές του ικανότητες και τους ευγενικούς του τρόπους, το ήθος του, αλλά και την αυξημένη αίσθηση καθήκοντος.

Το 305 μ.Χ. πήρε το βαθμό του Αυγούστου και πήγε να πολεμήσει στο πλευρό του πατέρα του. Μετά το θάνατο του πατέρα του το 306 π.Χ. έγινε Αυτοκράτορας αντιμετωπίζοντας για πολλά χρόνια τους συναυτοκράτορες, Μαξέντιο και Λικίνιο, παίρνοντας όμως πολλές σκληρές αποφάσεις, ακόμα και για την προσωπική του ζωή. Μια από αυτές ήταν και ο χωρισμός του με τη γυναίκα του Μινερβίνα, αφού ήταν ταπεινής καταγωγής και με την οποία είχε αποκτήσει έναν γιο και ο γάμος του με την Φαύστα, κόρη του αυτοκράτορα Μαξιμιανού και αδελφή του Μαξέντιου, με την οποία απέκτησε πέντε παιδιά.

Ο Αυτοκράτορας Κωνσταντίνος το 312 μ.Χ. πολέμησε εναντίον του Μαξέντιου στη Ρώμη και κέρδισε μετά το όραμα που είχε δει με έναν σταυρό και μια φωνή να του λέει «Εν τούτω Νίκα», κυριαρχώντας έτσι στη Δύση. Το 313 μ.Χ. υπέγραψε το Διάταγμα των Μεδιολάνων - ή αλλιώς Ανεξιθρησκίας - με τον συναυτοκράτορα Λικίνιο, με το οποίο καθένας μπορούσε να πιστεύει σε όποια θρησκεία ήθελε. Συνέχισε τις μεγάλες μάχες μέχρι το 324 μ.Χ., όπου νίκησε τον Λικίνιο και έγινε πια κυρίαρχος σε Ανατολή και Δύση.

Οι αποφάσεις του (νέο νόμισμα, ενίσχυση στρατού, διπλωματικές σχέσεις με γειτονικούς λαούς, πρωτεύουσα το Βυζάντιο-Κωνσταντινούπολη,

διάδοση του Χριστιανισμού) ενίσχυσαν την αυτοκρατορία και γι' αυτό οι ιστορικοί τον ονόμασαν Μέγα. Ενώ, χάρη στο Διάταγμα των Μεδιολάνων οι χριστιανοί των ονόμασαν Άγιο και ισαπόστολο.

Αυτό που δεν είναι πολύ γνωστό, είναι ότι η Ρωμαιοκαθολική Εκκλησία δεν τον στήριζε με τον ίδιο τρόπο, αφού το 326 π.Χ. διέταξε το θάνατο του πρώτου του γιου και της δεύτερης γυναίκας του, γιατί πίστευε ότι είχαν σχέση μεταξύ τους!

Ο Μέγας Κωνσταντίνος, παρότι η μητέρα του Ελένη ήταν Χριστιανή, βαπτίστηκε Χριστιανός λίγο πριν το θάνατό του. Θεωρείται ως ένας από τους σπουδαιότερους αυτοκράτορες της ιστορίας ο οποίος διοίκησε την αυτοκρατορία του με μεγάλη γενναιοδωρία και ταπεινότητα, και χάρη στον οποίο αναπτύχθηκε ο Χριστιανισμός.

Αρρώστησε και πέθανε στις 22 Μαΐου του 337, λίγο πριν την μάχη κατά των Περσών.

ΧΡΙΣΤΙΝΑ ΠΑΠΑΗΛΙΟΥ